

Stalo se zvykem oslavovat různá výročí, zvláště pak kulatá, přestože mnohdy vlastně moc důvodů k jáсотu není. Ale **Žamboši** během své desetileté existence nezháleli, získali Krtečka hned v následujícím roce po vzniku (2003), vydali dvě desky, získali za ně dva Anděly (deska roku 2006 a 2009 v kategorii Folk a Country) a poslední dobou si díky pár protestsongům na youtube našli širší posluchačstvo - tudíž slavit rozhodně bylo co.

Malý sál Domu kultury ve Vsetíně se 20. dubna 2012 kolem sedmé večer zaplnil do posledního místečka, a to několikrát. Na vysvětlenou – pořadatelé opakovaně dováželi nové a nové štosy židlí, které byly promptně rozebrány (povedlo se mi tu svou ulovit ve druhé doplňkové várce) a posledních pár opozdílů bylo stejně donuceno postávat u pultíku za zvukařem.

Tajné zprávy o tajných hostech dovolovaly pouze tiše tipovat. Většina očekávala Montyho, avšak moderátorskou funkci a zároveň úlohu „otvíráka a zavíráka“ večera nakonec zastal žebračký písničkář **Arnošt Frauenberg** (přídavné jméno reprezentuje bydliště, nikoliv životní úroveň dotyčného). Úvodem přednesl pár svých klasických vtipných veršovanék.

Předpokládám, že je znáte, za všechny alespoň jednu:

„Bruce Lee dostal bruslí do brýlí. To bude dobrý, Lee.“

Hned poté nás přepadla

Schizofrenie

. Co vše dál předváděl a komentoval, bylo zřejmě chvílemi překvapením i pro samotnou kapelu.

Každý rok existence Žambochů prezentovala příslušná dobová fotografie, Arnoštem vhodně okomentovaná, a též jedna či dvě písničky z daného období. Po dlouhé době jsme si tak mohli poslechnout zapomenuté hity jako *Plísnička* (pochopitelně Honzou opět textově aktuálně přizpůsobena příslušným přítomným), potěšila mne delší dobu neslyšená

Krátká paměť

, která mi pokaždé prožene mráz od krčních obratlů až k sedacím částem.

Znakoplavky

je snad zbytečné zmiňovat, bez nich by oslava nemohla být kompletní.

Tři psi

patří též ke klasice, jen tentokrát Honza vynechal jazzovou anketu. Z novějších určitě stojí za zmínku

Joe z Ikarie

či

Dřevorubecká

, z veselejších

Svobodě

Žamboší desítka aneb Když malý sál je opravdu malý

Napsal uživatel Lucy

Čtvrtek, 17 Květen 2012 00:10

či

Chemická

a pochopitelně musely zaznít internetové hity

Pane Nohavico

,

Zavřou nás všechny

a

Basama s fixama

.

Z prezentovaných fotek asi nejvíce pobavila dvojice vodních mužů, o kterých shodně Honza Žamboch i Juří Nedavaška tvrdili, že to rozhodně nejsou oni. Trefné komentáře však oživily i další snímky - třeba foto z madridského metra bylo představeno jako „Žamboši opět vyhlíží krtku“. Hojné komentáře se vázaly k předávání Andělů 2006, kde všichni koukají kolem po slečnách a chlapech, pouze Stáňa (tenkrát ještě Brahová) hledí vstříc divákům a světlé budoucnosti. Arnošt také přednesl ukázky z pořadu Na stojáka, kde pravidelně účinkuje. Scénkou u doktora vskutku rozesmál každého.

Téměř dvě a půl hodiny slova, hudby a nezbytných „šou“ efektů (dým i barevná světýlka k nevelké radosti fotografů) protekly kolem a závěrečný *Anděl* (zde se nejedná o výše zmíněnou cenu, nýbrž Arnoštovu píseň) přinesl divákům ještě jedno malé překvapení – krásný čistý hlásek desetileté Nely Frauenbergové (ano, hádáte správně, dcera dříve jmenovaného). Došlo i na dárečky a gratulace, krabice želatinových bonbonků prokolovala sálem a ještě zbylo i na původní obdarované. A samozřejmě nějaké ty přídavky – včetně Honzova „himálajského hitu“. Tak zas za deset let na Vsetíně – nebo raději mnohem dřív kdekoli na žamboším koncertě. Další příležitostí k oslavě by mohl být křest desky, i když ta třetí plánovaná se o rok odsouvá. Zatím se můžeme těšit alespoň na instrumentální bonus, který nyní Jan Žamboch natáčí v rámci speciálního projektu [Guitar and Forrest](#).

Žamboší desítka aneb Když malý sál je opravdu malý

Napsal uživatel Lucy

Čtvrtek, 17 Květen 2012 00:10

